

“ฉันคงจะต้องเสียดิฉันที่ยิ้มออกมา...” ฟาเบียงคิดอยู่ในใจ
“...เรากำลังหลงทาง”

อ็องตวน เดอ แซงเตกซูเปรี
เที่ยวบินกลางคืน (1929)
สำนักแปล คันทา ศรีวิมล

เดินป่าล่าฝัน

ไปในฤดูใบไม้ผลิ ปี 1936 แต่ป่าทึบทวีปอเมริกาใต้ยังอ้าวระอุ ชายคนหนึ่งกำลังอ่านแผนที่ที่ขาดวินของเขา หนึ่งในผู้ติดตามชักปืนออกมาหมายสังหารเขา เสี่ยงโกป็นง้างกรีก ชายผู้อ่านแผนที่ตัวดแล้ในมือ ปืนของศัตรูกระเด็นตกลงไปในน้ำ คนที่หมายฆ่าเขาวิ่งหนีไป

ชายผู้นั้นกับมัคคุเทศก์เดินทางต่อไป เข้าไปในถ้ำ ค้างควาบินพรูออกมา เหน่าทางฝ่าเข้าไปในถ้ำลึก ผ่านกับดักหลายชั้น จนไปถึงจุดที่เก็บรูปปั้นทองคำโบราณ

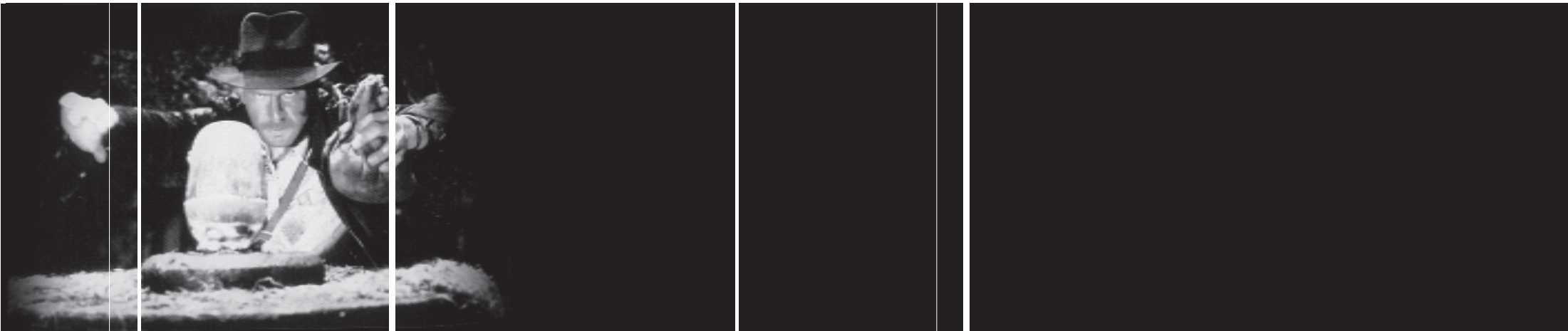
เขาหยิบรูปปั้นออกมาจากถ้ำ และถูกคนนำทางหักหลัง คนปารายล้อม แต่เขาหนีออกมาได้หวุดหวิด กระจเงินลงน้ำท่ามกลางลูกดอกอาบยาพิษที่ยิงตามหลัง

หลังจากนั้น อินเดียนา โจนส์ ก็เป็นตำนาน ภาพยนตร์ทำเงินและจอกแก้วอีกมากมายสร้างตามแนวเรื่องนี้มาจนทุกวันนี้

แต่ อินเดียนา โจนส์ ก็ยังจัดเป็น 'ชื่อดี' ของผู้ชายนักผจญภัยสองหน่อจากเมืองสยาม : ศักดิ์ สุริยัน กับ รพินทร์ ไพรวลย์

ก่อนหน้านั้นหลายสิบปี ศักดิ์ สุริยัน และ รพินทร์ ไพรวลย์ ปรากฏตัวในโลกหนังสือเมืองไทย คนอ่านก็ติดอมแงม หากคุณเห็นนักผจญภัยไทยเทศ ทั้งสามคนนี้โลดเล่นบนจอเงินและหน้าหนังสือ คุณมีอาจไม่หลงรักพวกเขา!

ผมเชื่อว่านิยายเกี่ยวกับตัวละครทั้งสามคนนี้น่าจะมีที่มาหรือได้รับอิทธิพลมาจากหนังสือของ เซอร์ เอช. ไรเดอร์ แสกการ์ด (1856 - 1925) ไม่มากก็น้อย

มา ว่ายน้ำไปขึ้นเครื่องบินที่จอดรอเขาอยู่ เครื่องบินทะยานขึ้นฟ้าหายลับไป

เขาชื่อ อินเดียนา โจนส์ นักโบราณคดีชาวอเมริกัน

นี่เป็นฉากแรกของหนังเรื่อง *Raiders of the Lost Ark* (1980) จากความคิดของ จอร์จ ลูคัส กับ ฟิลิป คอฟแมน

คนทั่วโลกหลงรักตัวละครตัวนี้ เพราะผู้ชายเลือดขันผู้นี้เป็นคนฉลาด มีเสน่ห์ แก่งกร้าว แต่มีอารมณ์ขัน รักการผจญภัยเป็นชีวิตจิตใจ

หลังจาก *Raiders of the Lost Ark* ไพล่ออกมา ฮอลลีวูดก็เซ็น อินเดียนา โจนส์ ออกมาอีกสองตอนคือ *Indiana Jones and the Temple of Doom* (1984) และ *Indiana Jones and the Last Crusade* (1989)

แสกการ์ดเป็นนักเขียนชาวอังกฤษที่ไปใช้ชีวิตในแอฟริกาในช่วงปี ค.ศ.

1875-1881 รับตำแหน่งในคณะรัฐบาลแอฟริกาใต้ ทหปีในกาฬทวีปเปิดหูเปิดตา เขากว้าง เป็นแหล่งของพล็อตเรื่องต่าง ๆ ที่ชาวเมืองไม่เคยได้ยินมาก่อน

เรื่องของแสกการ์ดส่วนใหญ่เป็นนิยายเกี่ยวกับการผจญภัยในป่า การค้นพบดินแดนลึกลับ สงครามในกาฬทวีป ฯลฯ หลายเรื่องก็น่าจะจัดว่าเป็นแฟนตาซี

เรื่องที่สร้างชื่อให้เขามากคือ *King Solomon's Mines* (สมบัติพระสุลี 1885), *Allan Quatermain* (อัลลัน ควอเตอร์เมน 1887), *She* (สาวสองพันปี 1887) สร้างตัวละครที่คนอ่านจดจำได้จนทุกวันนี้ เช่น อัลลัน ควอเตอร์เมน, อัมสโลโปกาส

นิยายของแฮกการ์ดสนุกมาก มีจินตนาการสูงยิ่ง อ่านแล้ววางไม่ลงจริง ๆ แต่ไม่ค่อยมีคนรู้ว่า นอกจากนิยายผจญภัยที่มีลึกลับจัดจ้าน แฮกการ์ดยังเขียนเรื่องซีเรียสที่เกี่ยวกับการเมือง เช่น ลัทธิล่าอาณานิคมในแอฟริกาใต้ และงานเกี่ยวกับการเกษตรอีกหลายเล่ม

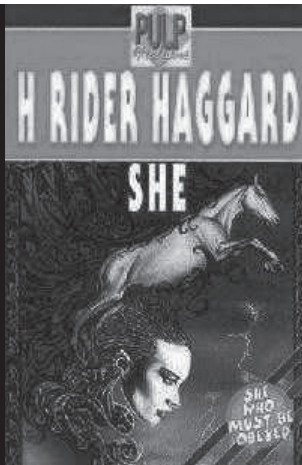
สมัยเด็กผมอ่านงานของแฮกการ์ดฉบับแปลเป็นไทยชนิดลืมหินข้าว มาลองอ่านอีกทีตอนโตแล้ว ก็ยังคงวางไม่ลงเช่นเดิม และต้องยอมรับในฝีมือและจินตนาการ

ผลงานเด่นที่สุดเรื่องหนึ่งของแฮกการ์ดคือ *King Solomon's Mines* เรื่องนี้แฮกการ์ดเขียนขึ้นในปี 1885 หลังจากพ่นกับน้องชายด้วยเงินห้าชิลลิงว่า

King Solomon's Mines สร้างชื่อ แฮกการ์ด โด่งดังไปทั่วโลก และเขาก็เขียนนิยายในสูตรนี้อีกหลายเรื่อง เช่น *Allan Quatermain (1887)* อัลเลนควอเตอร์เมนรวมกลุ่มอีกครั้งกับเพื่อนร่วมผจญภัยในเรื่อง *King Solomon's Mines* และกับ อัมสโลโปกาส ชาวซูลู ซึ่งเป็นตัวละครในนิยายหลายเรื่อง (ที่เคยแปลเป็นไทยคือเรื่อง *ขุนทวีพสุลู* ซึ่งแปลจาก *Nada the Lily* (ฉบับแปลล่าสุดคือ *ขุนชวานซูลู*)

เล่ากันว่า เหตุที่แฮกการ์ดชื่นชอบวิถีชีวิตของพวกซูลู เพราะช่วงที่ใช้ชีวิตในแอฟริกา เขามีสัมพันธกับหญิงแอฟริกาคนหนึ่ง

ในเรื่อง *Allan Quatermain* กลุ่มนักผจญภัยตามหาอารยธรรมโบราณที่

เซอร์ เอช. ไรเดอร์ แฮกการ์ด

ตนเองสามารถเขียนเรื่องที่ดีกว่า *Treasure Island* (งานคลาสสิกของ รobert หลุยส์ สตีเวนสัน) และเขาก็ทำได้จริง ๆ

นิยายเรื่องนี้แนะนำตัวละครชื่อ อัลเลน ควอเตอร์เมน พรานผิวขาว ซึ่งได้รับการว่าจ้างจากเซอร์ เฮนรี เคอร์ติส ให้ไปตามหาน้องชายของตน และเหมืองเพชร ที่ซึ่งน้องชายของเขาเดินทางไปแสวงหา

เช่นเดียวกับเรื่อง *Treasure Island* องค์ประกอบของนิยายเรื่องนี้คือ ลายแทง ที่ชี้ทางไปสู่ขุมทรัพย์ของกษัตริย์โซโลมอนในแผ่นดินกาฬทวีป

เหมืองเพชรแห่งโซโลมอนนี้ได้รับการปกป้องโดยชาวพื้นเมืองแถบนั้น และแม่มดร้าย

ซ่อนอยู่กลางแอฟริกา

นิยายที่โด่งดังมากอีกเรื่องคือ *She (สาวสองพันปี 1887)* ซึ่งเป็นนิยายแนวผจญภัยแฟนตาซี นางพญาโบราณที่อาบไฟเพื่อความเป็นอมตะ

เรื่องนี้เล่าโดย ลุดวิก ไฮเรช ฮอลลี ตัวเอกของเรื่องคือ ลีโอ วินซีย์ ผู้ซึ่งเดินทางไปแอฟริกาเพื่อหาความจริงเกี่ยวกับความตายของบรรพบุรุษของเขา คนหนึ่งคือ กาลลิกราดิส พระชาวอียิปต์ที่ถูกนางพญาอียิปต์ฆ่าเมื่อสองพันปีก่อน ทั้งสองเดินทางไปจนถึงแผ่นดินลึกลับนั้น และพบกับนางพญาผิวขาว อียิปต์ ผู้สูงส่ง สวยสดงดงามทุกส่วน

นางพญาสองพันปีช่วยชีวิตลีโอไว้ เพราะเชื่อว่าเขาคือคนรักเก่าที่กลับมาชาติ

มาเกิดใหม่

ที่นั่นเองที่เขาพบความลับความงามของนาง คือกองเพลิงแห่งชีวิตกลาง ภูเขาไฟ

แนวเรื่องนี้เป็นสูตรที่นักเขียนทั่วโลกใช้มานานกว่าร้อยปี และยังใช้ได้เรื่อย ๆ เพราะแฝงความสนุกสันทานและโรแมนติค

แม้แต่นักจิตวิทยา คาร์ล ยุงก์ ก็ยังใช้นิยายเรื่องนี้ในการวิเคราะห์เรื่อง *Anima* ที่ว่า ชายก็มียื่นของหญิงปนอยู่

เรื่อง *She* จบแบบโศกนาฏกรรม แต่แฮกการ์ดก็เขียนภาคต่อคือ *Ayesha : The Return of She (1905)*

และยังเขียนภาคก่อนหน้าคือ *Wisdom's Daughter (1923)* ซึ่งเล่าที่มาของอียิปต์ กับเรื่องอื่นเช่น *She and Allan (1921)*

เรื่องเด่นอื่น ๆ ของแฮกการ์ด เช่น *Montezuma's Daughter (1899)* เป็นเรื่องของหนุ่มชาวอังกฤษที่ติดตามทัพสเปนไปยังอเมริกาใต้เพื่อล่าสมบัติของแอซเท็ก และภายหลังเปลี่ยนไปอยู่ข้างแอซเท็ก

Nada the Lily (1892) เรื่องของศึกชูลูเลียดนองแผ่นดิน ตัวละครเอกในเรื่องนี้คือ อัมสโลปโปกาส ซึ่งปรากฏในอีกหลายเรื่อง

แม้เนื้อหาของแฮกการ์ดจะวนเวียนกับองค์ประกอบของ พระเอกหล่อ นางเอกสาวสวย การตามหาสมบัติ เมืองโบราณ สงครามกลางเมือง ฯลฯ ซึ่งดูเหมือนจะกลายเป็น 'คliche' ในปัจจุบันไปเสียแล้ว แต่เราก็ต้องยกเครดิตให้แฮกการ์ดที่สามารถจินตนาการนิยายแนวนี้ในยุคร้อยกว่าปีก่อน และต้องยกนี้ให้แฮกการ์ดเป็นราชาแห่งนิยายผจญภัยแฟนตาซี

หนังสือของไรเดอร์ แฮกการ์ดมีอิทธิพลต่องานของนักเขียนรุ่นต่อมาอย่างสูง เฉพาะในไทยเราจะเห็นร่องรอยของงานแบบนี้ในงานชุด *ล่องไพร* (น้อยอินทนนท์ หรือ มาลัย ชูพินิจ) และ *เพชรพระอุมา* (พนมเทียน) ฯลฯ

ส่วนในโลกภาพยนตร์มีหนังมากมายนับไม่ถ้วน เช่น *Indiana Jones* ทั้งสามภาค, *Romancing the Stones*, *The Mummy*, *Mummy Returns*, *Congo* ฯลฯ ไม่นับรวมหนังที่สร้างจากนิยายของแฮกการ์ดโดยตรง เช่น *King Solomon's Mines* และ *Allan Quatermain*

ในกรณีของ อินเดียนา โจนส์ นั้น จอร์จ ลูคัส น่าจะรับเอาอิทธิพล

ของเรื่องแนวแฮกการ์ดไปผสมกับแนวคาบอวยตะวันตก ประเภทที่พระเอกขี่ม้าเก่งกาจ เช่น *How the West Was Won* พระเอกแบบจอห์น เวย์น, แกรี คูเปอร์ ฯลฯ กลายเป็นตำนาน อินเดียนา โจนส์ ไป พร้อมเงินกับกล่อง

แนวเรื่องของ *ล่องไพร* และ *เพชรพระอุมา* ต่างได้รับอิทธิพลมาจากงานของแฮกการ์ด คือเป็นการผจญภัยในป่า พบสัตว์ร้าย (เสือล่าบาก ช้างดุ ลิงป่า งูยักษ์ ฯลฯ) สิ่งลึกลับในป่า คนป่า ต้นไม้กินคน และที่ขาดไม่ได้คือขุมสมบัติที่มักอยู่ในเมืองลับแล

ผมอ่านหนังสือ *ล่องไพร* และ *เพชรพระอุมา* เรื่องละหลาย ๆ รอบ ทุกรอบก็เกิดอาการว่างไม่ลง จึงสรุปได้ว่าตัวเองเป็นนักอ่านประเภท 'พาฝัน' แน่ ๆ

ทั้ง *ล่องไพร* และ *เพชรพระอุมา* เป็นนวนิยายแนวผจญภัยที่สนุกมาก ทั้งคู่ ตื่นเต้น ระทึกใจ ต้องลุ้นไปกับบทบาทของตัวเอก หรือมีลักษณะที่ฝรั่งเรียกว่า cliff-hanging คือมีลักษณะการเขียนเรื่องให้ฉากจบค้างคาแบบหน้าตื่นตื่น ทำให้มีฉากไม่ติดตามตอนต่อไป เช่น พระเอกไปช่วยนางเอก แล้วห้อยโหนบนหน้าผา กำลังจะตกมิตกแหล่ ก็ตัดเรื่องจบตอน

เป็นเรื่องประเภทที่แพทย์ห้ามอ่านก่อนอาหาร เพราะอาจทำให้ไม่อยากกินข้าวกินปลา

ต่างจากเรื่องของ ซาลี เอี่ยมกระสินธุ์ และไม่เหมือนเรื่องของ วิชา บุญยงค์ ที่เป็นเรื่องป่าในแนวสะท้อนชีวิตคนดง

คำถามเดิม : ทำไมคนอ่านชอบเรื่องแบบนี้มาก?

คำตอบเดิม : คนไทยหาลัทธิ Heroism และชอบความโรแมนติค

นิยายชุด *ล่องไพร* กำเนิดมาตั้งแต่ปี 2497 ในรูปละครวิทยุ ท.ท.ท. เป็นเรื่องการเดินทางผจญภัย จบในตอน โดยใช้ตัวละครเอกสามคน คือ คักดี สุริยัน (ข้าพเจ้า - ผู้เล่าเรื่อง) ร้อยเอกเรื่อง และตาเก็น

ฉบับละครวิทยุ มีสมชาย มาลาเจริญ รัชบท คักดี สุริยัน อาคม มกรานนท์ รัชบท ร้อยเอกเรื่อง และ ธนะ นาคพันธ์ รัชบท ตาเก็น

ความสนุกและตื่นเต้นของ *ล่องไพร* ทำให้มันกลายเป็นละครวิทยุยอด

อิติอยู่หลายปีในสมัยนั้น ต่อมาก็ได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ โดยใช้นักแสดงชุดละครวิทยุชุดเดิมนั้นเอง

น้อย อินทนนท์ เขียน *ล่องไพร* ไม่ต่ำกว่ายี่สิบตอน เช่น *อ้ายเก*, *งาดำ*, *หุบผามฤตยู*, *มนุษย์นาคา*, *แดนสมิง*, *จ้าวป่า*, *เมืองลับแล*, *ป่าช้าข้าง*, *วิมานฉิมพลี*, *ตุ๊กตาผี*, *ทางช้างเผือก*, *เทวรูปชาวอินคา*, *มดแดง*, *พรายตะเคียน*, *เลื้อยกิ่งพุทธรักษา*, *จามเทวี* ฯลฯ

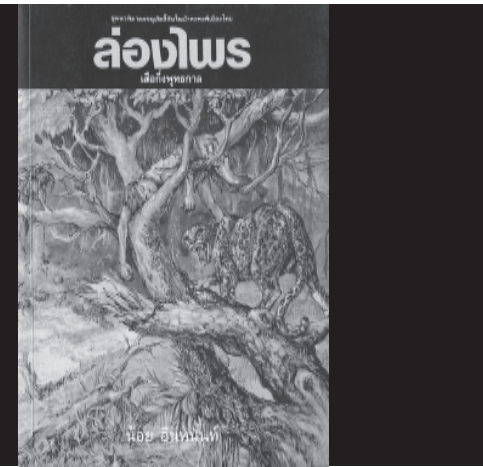
ศักดิ์ สุริยัน ตัวละครเอกของเรื่อง เป็นคนเล่าเรื่อง โดยใช้สรรพนามว่า 'ข้าพเจ้า' เขาเป็นนักนิยมไพร ชอบเข้าป่า เขามีพรานคู่ใจชื่อ ตาเก็น ซึ่งเป็นคนแก่อารมณ์ดี

น้อย อินทนนท์ หรือ มาลัย ชูพินิจ (2449-2506)

เป็นนักหนังสือพิมพ์ นักเขียน เขียนเรื่องได้หลายประเภท

นามปากกามากมาย เช่น เรียมเอง, ม. ชูพินิจ, น้อย อินทนนท์, แม่ทองคำ เรื่องเด่น ๆ เช่น *ทุ่งมหาธาต*, *แผ่นดินของเรา*, *ล่องไพร*, *รวมเรื่องสั้นของเรียมเอง* ฯลฯ

ในตอนแรกของเรื่อง *ล่องไพร* คือตอน *อ้ายเก 'ข้าพเจ้า'* ได้พบปะร้อยเอกเรื่องในป่า และกลายเป็นเพื่อนกัน หลังจากนั้นก็ผจญภัยด้วยกันมาโดยตลอดร่วมกับตาเก็น

ในบางตอนก็มีตัวละครสมทบ บางคนเป็นมนุษย์ป่า หลายคนเป็นฝรั่ง เช่น ดร. สมิต, หม่อมไมรา, วิลเบอร์ โจนส์ ฯลฯ

เรื่องที่พวกเขาพบในป่านั้นน่าตื่นเต้น ตั้งแต่ป่าช้าข้าง ลัทธิร้ายพันธุ์ต่าง ๆ ไปจนถึงสัตว์ประหลาด เช่น ครุฑ ตั้งแต่ป่าเมืองไทยไปจนถึงป่าเมืองนอก เรื่องราวพิสดารมาก

ล่องไพร พนมเทียน เขียนตำนาน *เพชรพระอุมา* ยาวสามภาค แต่ละภาคแบ่งย่อยออกเป็นตอนย่อยเช่น ไพรมหากาฬ ดงมรณะ มรกตนคร แงชายจอมจักรา ฯลฯ เมื่อนำหนังสือทั้งหมดมากอง จะสูงกว่าคนอีก

เพชรพระอุมา เป็นเรื่องการเดินทางตามหาคนหาย เปิดเรื่องด้วยการแนะนำให้คนอ่านรู้จัก รพินทร์ ไพรวลัย พรานป่าผู้มีฝีมือยิงปืนเป็นเลิศ รักรผจญภัยในสายเลือด จากแรกเขาตามล่าเสือหลดกรงด้วยกระสุนนัดเดียว

รพินทร์ ไพรวลัย ได้รับการทาบทามจากชาวกรุงกลุ่มหนึ่ง คือ เซษฐาวราฤทธิ์, ดาริน วราฤทธิ์ และ ไชยยันต์ อนันตรัย เพื่อตามหา อนุชา วราฤทธิ์ อนุชา วราฤทธิ์ เป็นคนกลางในพื้นที่ของตระกูล วราฤทธิ์ เขากับพรานคู่ใจ

ชื่อ นานไพร เดินทางหาเมืองลับแลนาม มรกตนคร ที่ซ่อนอยู่ในขุนเขาพระศิขร หิ้งคูหาสาบสูญไปในป่า

กองคาราวาเดินทางประกอบด้วยพรานคู่ใจของ รพินทร์ ไพรวลัย สี่คน คือ บุญคำ เกิด จัน เสย และคนใช้พิเศษรูปงามนาม แงชาย

กว่าจะเจอ อนุชา วราฤทธิ์ ทั้งหมดก็ต้องฟันฝ่าอุปสรรคในป่ามากมาย ตั้งแต่เสือล่าปาก ช้างนักฆ่า กระติง ผีกองกอย ผีดิบ ผีชกินคน ลิงป่า มนุษย์ป่า งูยักษ์ ไปจนถึงไดโนเสาร์ ท่ามกลางธรรมชาติทุกรูปแบบ ตั้งแต่ป่าดงดิบ น้ำป่าภูเขาไฟ ไปจนถึงหิมะ และการหักเหลี่ยมชิงไหวพริบกันระหว่าง รพินทร์ ไพรวลัย กับ แงชาย

แทบจะรวมจินตนาการทั้งหมดในโลกและความรู้เกี่ยวกับการเดินป่าทั้งหลายมาในหนังสือเรื่องเดียว

รพีพันธ์ ไพรวัลย์ มีบุคลิกที่ค่อนข้างเหนือจริง เก่งอย่างเหลือเชื่อ เป็นอดีตนายตำรวจยศร้อยตำรวจเอก ศึกษาจากต่างประเทศ มาเป็นพรานเพราะออกหัก มีฝีมือยิงปืนเก่งกว่า คักดี สุรียัน และ อินเดียนา โจนส์ รวมกัน ทั้งเป็นคนกตัญญู ฉลาด มีไหวพริบดีเป็นเลิศ

แม้ว่าผู้เขียนจะสร้างจุดอ่อนให้พระเอกบ้าง เช่น เป็นโรคมาลาเรีย ไม่ได้เห็นความหล่อล่ำบึก แต่ก็เห็นความต้อยที่ถูกลบด้วยเสน่ห์ด้านอื่น ๆ จนมืด

ตัวละครที่มีความเหมือนจริงมากกว่า ฉลาด พุดน้อย ยิงปืนแม่น

น้อย อินทนนท์ หรือ มาลัย ชูพินิจ เป็นนักเขียนที่มีความสามารถสูง เขียนเรื่องได้หลายแนว ตั้งแต่เรื่องสั้นชั้นดี ในนามปากกา *เรียมเอง* ไปจนถึงนิยายโรมานติกอย่าง *ทุ่งมหาราช* และ *แผ่นดินของเรา*

ภาษาของมาลัย ชูพินิจนั้นเป็นงานชั้นครู พรรณนาโวหาร “ดอกจันทน์ กะพ้อร่วงพรุ...” ในนวนิยายเรื่อง *แผ่นดินของเรา* ยังเป็นสุดยอดการใช้ภาษามาจนทุกวันนี้

ล่องไพรแตกต่างจากงานชิ้นอื่น ๆ ของเขา เป็นเรื่องที่มีจินตนาการสูงกว่า เรื่องแนวอื่นที่เขาเขียน และกลายเป็นนิยายคลาสสิกไปแล้ว

พนมเทียน

นักประพันธ์ผู้เริ่มเขียนนิยายตั้งแต่อายุไม่ถึงยี่สิบปี

นามจริง ฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ เรียนจบปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาสันสกฤตและประวัติศาสตร์อินเดียโบราณ จากมหาวิทยาลัยบอมเบย์ ประเทศอินเดีย

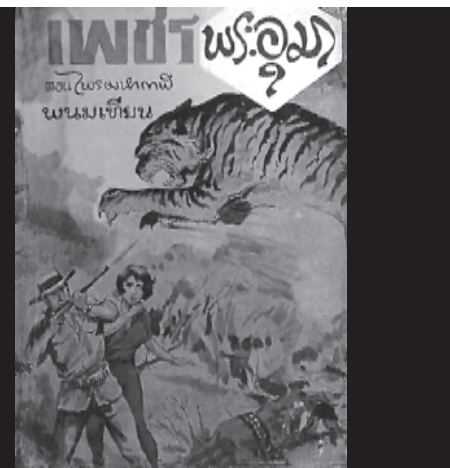
พ.ศ. 2484 เริ่มเขียนนวนิยายเรื่องแรกเรื่อง *เห่าดัง* ลงในสมุดไว้อ่านเล่นระหว่างเพื่อน

ตอนเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขียนเรื่อง *จุฬาทริคูณ*

เขียนนวนิยายไว้มากมาย ทั้งนิยายรัก บู๊ ผจญภัย สืบสวนสอบสวน ไปจนถึงสารคดีเดินป่าและปีน

ผลงานมากมาย เช่น *มัสยา*, *ละอองดาว*, *เล็บครุฑ*, *สิงห์ล่าป่า*, *เพชรฆาตลี้ลับ*, *จุฬาทริคูณ*, *เด็กเสเพล*, *ทิวถวิล*, *คิวารাত্রี* ฯลฯ และนวนิยายที่ยาวที่สุดในโลก *เพชรพระอุมา* ซึ่งใช้เวลาเขียนนาน 26 ปี

ได้รับรางวัลตุ๊กตาทองจากบทประพันธ์เรื่อง *เด็กเสเพล* ในปี 2504 และได้รับการประกาศเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ในปี 2540

เชื่อว่า รพีพันธ์ ไพรวัลย์ น่าจะเป็นตัวละครที่มีพัฒนาการมาจาก ซีพ ชูชัย อีกชั้นหนึ่ง

คู่ปรับอย่าง ซีพ ชูชัย กับสารวัตรกริช กำจร ในเรื่อง *เล็บครุฑ* กลายมาเป็นคู่ปรับอย่างรพีพันธ์ ไพรวัลย์ กับ แงซาย

จากประสบการณ์ในเรื่อง *เล็บครุฑ* พนมเทียน รู้แล้วว่าต้องทำอะไรกับตัวละครที่ประสบความสำเร็จขนาดนี้ *เพชรพระอุมา* จึงถูกเขียนยาวเหยียดถึงสามภาค (เชื่อว่าเป็นนวนิยายที่ยาวที่สุดในโลก!) กว่าจะยอมให้รพีพันธ์ ไพรวัลย์ แต่งงาน!

เมื่อเทียบ คักดี สุรียัน กับ รพีพันธ์ ไพรวัลย์ แล้ว คักดี สุรียัน เป็น

อินเดียนา โจนส์ เป็นบุคลิกที่ลงตัว ส่วนหนึ่งอาจเพราะหน้าตาของ แฮริสัน ฟอร์ด

ความจริงในตอนแรกผู้สร้างเรื่องนี้ตั้งใจให้ ทอม เซลเล็ก รับบท อินเดียนา โจนส์

รูปร่างของ ทอม เซลเล็ก หนาล่ำบึก มั้วไว้นวด หน้าตาใจดี มีเสน่ห์ แม้ไม่ใช่พระเอกฮอลลีวูดระดับซูเปอร์สตาร์ แต่ก็มีแฟนชอบทั่วโลก

ยังนึกไม่ออกว่า ทอม เซลเล็ก ในคราบ อินเดียนา โจนส์ จะดีกว่า แฮริสัน ฟอร์ด หรือไม่

เขาเคยรับบทภาพยนตร์เรื่อง *โคมา* ซึ่งกำกับโดย ไมเคิล ไครซ์ตัน (ก่อนไปเอาดีในการเขียนหนังสืออย่างเดียว ผู้สร้างผลงาน จูราสสิค พาร์ค และหนังสือขายดีอีกหลายเล่ม) ปรากฏบนจอเพียงไม่กี่นาทีและกลายเป็นศพที่ถูกฆ่าและเอาอวัยวะไปขาย

บางคนบอกอย่างใจร้ายว่า มันเป็นบทที่ดีที่สุดของเขา!

ความจริง ทอม เซลเล็ก นำแสดงในหนังโทรทัศน์ชุด *Magnum P.I.* รวมทั้งหนัง *Three Men and the Baby* และหนังไม่ทำเงินอีกหลายเรื่อง

หลายคน(ไทย)คงไม่แปลกใจหาก จอร์จ ลูคัส บอกว่า เคยอ่าน *ล่องไพร* หรือ *เพชรพระอุมา*

มีเรื่องผจญภัยในป่าเป็นที่นิยมมาทุกยุคทุกสมัย แม้แต่ในนิยายกำลังภายใน ก็ยังอุตุสำหมีหลายเรื่องที่เป็นการผจญภัยหาสมบัติ

กระทั่ง กิมย้ง ก็ยังใช้โครงเรื่องหาขุมทรัพย์ในนิยายของเขา เช่น *หลังเลือดมังกร* เป็นต้น

ไม่นับนิยายแบบ *อาหรับราตรี* หาของวิเศษ เช่น อะลาดีนกับตะเกียงวิเศษ พรหมวิเศษ อภินิหารขนแกะทองคำ ฯลฯ

นิยายชุด *อินเดียนา โจนส์*, *ล่องไพร* และ *เพชรพระอุมา* สามเรื่องนี้แม้จะมีวิธีนำเสนอต่างกัน แต่แนวเรื่องและการเดินเรื่องคล้ายกันอย่างยิ่ง

รพินทร์ ไพรวลี กับ แงซาย ในจินตนาการของ จุก เบี้ยวสกุล

แต่เชื่อมั่นว่าเขาต้องเคยอ่านงานของเซอร์ เอช. ไรเดอร์ แฮกการ์ด อย่างแน่นอน

อินเดียนา โจนส์ เป็นนักผจญภัยเลือดขุ่น ฉลาด และที่ต่างจากรพินทร์ ไพรวลี และ คักดี สุริยัน คือเขามีอารมณ์ขัน

การผจญภัยของ อินเดียนา โจนส์ นั้นมักเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ ตั้งแต่อำนาจของอาร์กไปจนถึงถ้วยคักดีลิตี

แม้ว่า อินเดียนา โจนส์ จะปรากฏบนจอเงินเพียงสามตอน แต่ก็สร้างความลึกลับสะเทือนกับหนังแนวผจญภัยอย่างใหญ่หลวง หนังสือจำนวนมากเดินตามรอยของ อินเดียนา โจนส์ อย่างชัดเจน

เรื่องแนวนี้คงมีอีกนาน เพราะโครงเรื่องแบบการผจญภัยเป็นเรื่องที่คนชอบอ่านชอบดูมาโดยตลอด

คนเราชอบเรื่องหลุดโลกแบบนี้ เพราะโลกของความจริงมันจำเจและจืดชืดสิ้นดี